

## **Functiewissel regimentsadjutant (RA)**

*Tekst: adjudant Pim van Gulp*

Wat een functie was dit. Groepscommandant, opvolgend pelotonscommandant, compagnies sergeant-majoor en sergeant-majoor opleidingen en operaties waren geweldige stoelen, maar in niets te vergelijken met deze.

Toen de vorige RA, Frans Schiltman, mij in 2015 vroeg om er eens over na te denken om hem op te volgen was mijn eerste reactie: "Nou, als je mij vraagt moet je wel heel erg omhoog zitten." Ik had er namelijk nooit over nagedacht om RA te worden. Ik heb dan ook niet direct ja gezegd. Mijn beeld van de RA was waarschijnlijk hetzelfde als dat van de meeste van jullie nu; dat is die man die de hele dag brandewijn drinkt en het Mineurslied zingt.

Nadat Frans na de oefening had uitgelegd wat de functie nu echt inhield heb ik uiteindelijk ja gezegd. Op de Wapendag in mei 2017 heb ik de functie overgenomen. Drie jaar zou ik RA van ons regiment mogen zijn. Dat is niet gelukt; het is zeven jaar geworden. Gedurende de functie zou ik te maken krijgen met één regimentscommandant (RC). Ook dat is niet gelukt. Als RA heb ik naast drie RC's mogen lopen; kolonel Valk, kolonel Caelen en kolonel van den Berg.

Een deel van het werk van RA bestaat uit het uitdragen van onze tradities. Altijd en overal. Zo ben ik aanwezig geweest bij de uitreiking van 85 bronzen, 98 zilveren en 42 gouden medailles, 28 andere medaille uitreikingen zoals krijgsmacht brede uitreikingen voor missies en de postume uitreiking aan nabestaanden hier in het Huis van het Regiment Genietroepen of bij de mensen thuis van medailles gerelateerd aan inzet tijdens Tweede Wereldoorlog in bijvoorbeeld Nederland en het voormalig Nederlands-Indië. Vaak een emotioneel moment omdat dit voor velen van hen een soort van afsluiting was, rust bracht.

Maar ook bij het namens het regiment onze regimentsleden een goede missie wensen of verwelkomen bij terugkomst; 59 keer naar Schiphol en 118 keer naar de Vliegbasis Eindhoven. En om dan het lijstje maar af te maken; 38 beëdigingen, 72 functie overdrachten, 107 dienstverlatingen, 39 herdenkingen, 31 reünies, 87 keer op één dag het Mineurslied zingen en 345 andere happenings, waaronder uitreiking van het vaandelopschrift, de Nederlandse Veteranendagen en 6 huwelijken waren momenten waarop er tijd was voor onze tradities.

Het uitdragen van onze tradities is echter niet voorbehouden aan de RA. Ieder regimentlid mag en kan dit zodat het uitdragen ook echt altijd en overal is!

De belangrijkste traditie die wij hebben is de marketentster. Zij staat symbool voor ons thuisfront; partner, burens, vrienden en familie, zij die er voor zorgen dat alles thuis goed geregeld wordt als wij, namens de politiek en dus namens de Nederlandse bevolking ergens ter wereld onze opdracht uitvoeren. Binnen ons regiment zijn er een aantal dames die deze rol vrijwillig op zich nemen omdat zij het nut en belang van onze tradities inzien en daarin graag een rol vervullen. Hierbij wil ik hen danken voor de inzet die zij tonen!

Vandaag nemen we afscheid van één marketentster. Begonnen bij Frans en na een half jaar kreeg je met mij te maken. Helaas heb ik niet bijgehouden hoe vaak we samen op stap geweest zijn. Net al een mooie regimentswaardering gekregen dus inhoudelijk hoef ik verder eigenlijk niet meer te zeggen. En over de rest mag ik niets zeggen want wat in de auto gezegd wordt blijft in de auto. Han, ik kom je halen. Bert mag ik jou verzoeken ons tot halverwege tegemoet te komen zodat ik deze oud-marketentster officieel kan teruggeven aan haar thuisfront.

Wat was nu mijn grootste uitdaging? Het tijdig aanleveren van artikelen voor regimentsmagazine GENIST. Eigenlijk moet je zaken die je niet zo gemakkelijk afgaan zo snel mogelijk afwerken. Dat is de theorie. De praktijk was dat ik de redactie van het blad soms te lang heb laten wachten. Sorry. Maar aan de andere kant een kunstenaar kun en mag je niet haasten! Artikelen met als titels *Het is begonnen, Trots, Samen, Kiezen, Ieder zijn rol, Vroeger, Als het er niet is, Herinneren, Schakelen, Saamhorigheid, Gevoel en Voorbijganger*. Vaak geïnspireerd op gesprekken die ik met jullie had en soms om mijn eigen frustratie kwijt te kunnen.

Ik zal verder niet uitweiden over alle andere zaken die de week vulde; vergaderingen, bemiddelen, veteranen, staf CLAS, PNOD-auto's aanvragen, orders schrijven en zo kan ik nog wel even doorgaan. Kortom die man doet toch wel iets meer dan die de hele dag brandewijn drinken en het Mineurslied zingen.

Traditie beleving is het genereren van gevechtskracht. Hoeveel dit oplevert is denk ik niet te meten. [Ons regiment bestaat uit 5 verschillende eenheden](#), allen met een eigen identiteit en met eigen gebruiken. En dat moet vooral zo blijven. Ook de onderlinge rivaliteit is eigenlijk, gezien de aard van ons werk, niet meer dan normaal; als je tweede wordt heb je echt verloren. Maar er is ook echt dat regimentsgevoel. Samen op missie of samen feesten gaat eigenlijk altijd prima. De intensiteit waarop het Mineurslied vaak gezongen wordt is bijna bizar. Je voelt wat mensen allemaal meegemaakt hebben; leuke en minder leuke dingen. Juist omdat we dit altijd en overal doen gaan onze tradities ook echt betekenis krijgen en daarmee dan ook het regiment. Het regiment is er voor alle regimentsleden nu, straks maar ook later als je de actieve dienst verlaten hebt. En soms speelt het regiment na overlijden nog steeds een belangrijke rol; bij 36 uitvaarten en as verstrooiingen zijn de tradities van ons regiment uitgedragen; verschrikkelijk dankbaar werk.

Blijf onze tradities uitdragen, op de manier waarop ze bedoelt zijn!

Deze functie heeft me veel opgeleverd maar heeft ook heel wat gekost. Graag wil ik mijn thuisfront Sanne, Guusje en Judith een regimentsboekje overhandigen als dank voor de steun.

Ik ga afsluiten. Overal waar ik kom krijg ik complimenten over het werk dat jullie doen. We leggen de lat voor onszelf hoog en dat moet ook. Geen olympische gedachte, als je tweede wordt in een oorlog dan heb je gewoon verloren. Maar we hebben ook de verplichting naar ons thuisfront om ons zo goed mogelijk voor te bereiden op mogelijke inzet. En daar moet denk ik de focus voor een ieder ook liggen; het zo goed mogelijk voorbereiden van die mensen die mogelijk ook daadwerkelijk ingezet gaan worden.

Dank voor jullie tomeloze inzet. Jullie zorgen ervoor dat ons regiment een verschrikkelijk goede naam heeft en houden hiermee onze voorgangers, waarvan sommige het hoogste offer hebben gebracht, in ere.

Dank aan alle mensen die mij de afgelopen periode gesteund hebben om ons regiment nog sterker te maken. Patrick, veel succes en plezier met je nieuwe functie!  
Let op elkaar en denk aan het thuisfront.

En om dan toch maar het beeld te bevestigen dat jullie toch al van de RA hebben: In deze zeven jaar heb ik 1476 borrels gedronken.

Sodeju!